

عنوان مقاله:

ارزیابی الگوهای معماری بناهای با قابلیت ثبت میراثی و واجد ارزش تاریخی (نمونه موردی: بخش صفی آباد-اسفراین)

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

ابوالفضل نجفی - کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

ثبت آثار و بناهای تاریخی در فهرست آثار ملی یکی از حرکت های جدی و موثر در حفظ و حراست از ابنیه تاریخی به شمار می رود خانه های تاریخی، نماد سازگاری انسان با محیط پیرامون و چگونگی بهره مندی بهینه از نیروهای طبیعی است. بافت مناطق تاریخی دوره اسلامی نشان می دهد که عوامل مختلفی چون اقلیم و فرهنگ بر چگونگی ساختار و شکل گیری خانه های مسکونی تاثیرگذار بوده است. در بخش صفی آباد اسفراین خانه های سنتی متعددی وجود دارد که تعلق تاریخی آن ها به دوره های صفویه تا قاجار باز می گردد. این خانه ها با ساختار پیچیده و متفاوت خود، چهره دگرگونی در میانبافت سنتی منطقه، به وجود آورده اند. عدم توجه و شناخت سازمان میراث فرهنگی نسبت به ثبت و مدیریت این بناها با توجه به قرارگیری در منطقه محروم ضرورت انجام پژوهش را فراهم ساخت. این پژوهش در نظر دارد ضمن معرفی خانه های باارزش سنتی بخش صفی آباد اسفراین، به شناخت عناصر سازنده و ویژگی های کالبدی فضایی خانه ها، با درک اصول و ارزش های فرهنگی حاکم بر معماری مسکونی، به تعیین الگوهای معماری باارزش جهت ثبت میراثی آن ها بپردازد. علاوه بر اینکه با مطالعه چرایی و چگونگی ساختار معماری این بناها، می توان الگویی مناسب و پایدار برای ثبت میراثی دیگر بناهای این منطقه استخراج نمود. پژوهش حاضر با رویکردی تاریخی و با روش توصیفی-تحلیلی انجام پذیرفته است. مستندسازی ویژگی های معماری مبتنی بر جمع آوری منابع کتابخانه ای و بررسی های میدانی است. برای دستیابی به این هدف، تعدادی از خانه های سنتی صفی آباد متعلق به دوره صفویه تا پهلوی، به لحاظ عناصر کالبدی مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاصل از تحقیق حاکی از هماهنگی منطقی الگوهای معماری خانه های سنتی بخش صفی آباد با معیارهای سازمان میراث فرهنگی جهت ثبت بناها است.

کلمات کلیدی:

میراث فرهنگی، الگوهای معماری، ثبت میراثی، ارزش تاریخی، بخش صفی آباد اسفراین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1597199>

